

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः
श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

विल्लूर् नडादूर् श्री श्रीनिधिस्वामि कृतिषु
॥ नावल्पाकमणिमाला ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using L^AT_EX and the **skt** font.

श्रीः
श्रीमते रामानुजाय नमः

॥ नावल्पाकमणिमाला ॥

कविताजितकल्लोलिकन्यकाकान्तवक्षसे ।
करुणादिगुणाढ्याय कमलानिधये नमः ॥

सुमशरशतगर्वाक्षेपदक्षस्ववर्ष्मा
हिमकरसहजातावासभूर्यस्य वक्षः ।
समकरसरितस्तत्सन्निधौ सन्निविष्टः
मम करयुगभूतेरञ्जलेरस्तु लक्ष्यम् ॥ १ ॥

यथा क्रतूनां महितोऽश्वमेधः
तथा सुराणां महितोऽश्ववक्त्रः ।
इतीदमालोच्य हि देशिकेन्द्राः
लक्ष्यं क्रतूनां तमिमं भजन्ति ॥ २ ॥

भजतां मधुजिद्वचोविलासं
कलयत्येष रमातुरङ्गवक्त्रः ।
मधुजित्पदकीर्तितः पुराणे
तदयं हीति भजन्ति देशिकेन्द्राः ॥ ३ ॥

सुधांशुबिम्बस्थितदिव्यदेहं
विधातृयोषिद्विनताङ्घ्रिपद्मम् ।
सुधाङ्गरीतुल्यवचःप्रवाहैः
तथाविधं धाम विभाति किञ्चित् ॥ ४ ॥

आकन्धरमादिपुमान्
उपरि च गन्धर्वनाथसन्तानः ।
इन्धे कश्चन हृदये
किं धाताप्यस्ति मामलङ्कृतम् ॥ ५ ॥

जम्बूद्वीपे विबुधमहिते श्रीविलासास्पदेऽस्मिन्
 जम्बूपाके विबुधमहिते श्रीनिवासास्पदेऽस्मिन्।
 जम्बूवर्णं वपुषि वहतस्सम्पदृक्षेऽभिजातः
 जम्बूरागं मनसि च गुरुस्सम्पदे नस्समिन्धे ॥ ६ ॥

मृगशिरसि धरण्यामुद्गतो देशिकेन्द्रः
 मृगशिरसि कलानामास्पदे सक्तबुद्धिः।
 मृगशिरसि हिरण्याक्षेपकेऽप्येष कुर्यात्
 मृगशिरसि निवेश्यान् मादृशान् ज्ञानपूर्णान् ॥ ७ ॥

श्रीरामानुजजन्मर्क्षमध्यर्क्षे सम्भवन् गुरुः।
 आचार्यतां च दैवत्वमात्मनो ज्ञापयत्यसौ ॥ ८ ॥

व्याख्यां सारावलेर्यामतनुत भगवान् सुन्दरार्यो गुरुर्नः
 व्याख्यां श्रीतत्त्वसारस्य च गुरुमहितग्रन्थरत्नोत्तमस्य।
 योऽयं सोऽयं यदीयं पदकमलयुगं मस्तके संविधत्ते
 नित्यं तस्मै नमस्तात् सकलभवुकभूम्यण्णयार्योत्तमाय ॥ ९ ॥

उन्नयामि विनतानिति हर्षात्
 अन्नयन्तममुमण्णयमाहुः।
 एतदानतहयास्यसेविनी
 भारतीललितभारतीविदः ॥ १० ॥

श्रीकान्तरामानुजसम्पदृक्षं
 श्रीदान्तरामानुजहृदयमीडे।
 वेदान्तरामानुजमौलिवन्द्यं
 वेदान्तरामानुजपादसक्तम् ॥ ११ ॥

श्रीमद्भाष्यसुवर्णभूषिततनुं श्रीवक्त्रवाणीरसैः
 सम्यङ्ग्रोहितसर्वलोकहृदयां शान्तां च कान्तां तथा।
 भूयोभिस्सुमनः कुलैरपि धृतां वेदान्तरामामहं
 तद्भ्रातुर्गुरुसत्तमस्य समितौ लीलावतीं चिन्तये ॥ १२ ॥

ना विल् रामं मनसि सततं संवहन् सीतये तं
नाविल् रामामपि भगवतो नाभिपद्भोत्थितस्य।
नाविल्पाके विरचितजनेः सन्मणेस्सत्सभायां
ना विल्लूरान् इति कृतिमुदे किञ्चन व्याजहार ॥ १३ ॥

॥ इति नावल्पाकमणिमाला समाप्ता ॥